

סיפור לשבת

הפליטים ראו את אותיות הספר תורה, וליבם נמס...

סיפר הגאון רבי משה סולובייצ'יק זצ"ל: לאחר השואה האיומה באירופה, הגיעה לשוויץ קבוצה גדולה של יהודים ששהו במחנה בוכנוולד. יהודים אלה היו במצב איום-ונורא. מרביתם איבדו את כל בני המשפחה, ונתרו יתומים וגלמודים. הצרות והיסורים שעברו עליהם זה עתה הותירו את רישומם, ומי שהביט באומללים אלה לא ראה בהם חיות כלשהי.

בראותי אותם, המשיך הגר"מ לספר, הבינתי שכמעט אין עם מי לדבר... אי אפשר היה לעודדם בדברים רגילים. מצב רוחם וכל צורתם היתה כל כך שונה מבני היישוב, ששום דבר לא דיבר אליהם.

החליט ר' משה לנקוט ביוזמה אחרת. הוא יצא מהמחנה, וחדר כשספר תורה בידו. למותר לציין שהיהודים הללו לא ראו ספר תורה מאז תחילת המלחמה, ולכן מיד בהיכנסו עם הספר, נידלק זיק של תקווה וקדושה בעיניהם.

כדי להצית את הגחלת יותר ויותר, החליט ר' משה לפתוח את ספר התורה ולקרוא בו בפני חבורת האודים-העשנים הללו. המטרה היתה שהם-עצמם יקראו, ולכן הגם שהוא-עצמו היה בעל קורא מעולה, שאל האם יש מי מבני החבורה היודע לקרוא בתורה. על אנשי החבורה הזו נימנה בחור צעיר שהגיע מבית חסידי צרוף, אבל האירועים שחווה על בשרו בשנות השואה השפיעו גם עליו מאוד-מאוד לרעה, עד שהשליך ממנו רח"ל את קיום המצוות.

לפתע ניזכר אחד היהודים, שהבחור ההוא, שלא שמר כבר מצוות, היה בעבר בעל-קורא ב'שטיבל' שבו התפלל. כששאלו אותו האם הוא מוכן לקרוא, השיב הצעיר בחיוב. הוא ניגש לספר, והנה - רק הביט באותיות הקדושות, והכל הבחינו לפתע בשינוי חד שחל במראה-פניו, שהסגיר את הסערה המתחוללת בליבו פנימה. וכל זה, עוד בטרם החל לקרוא את המילה הראשונה. האותיות, הגווילין, כמו פרחו לו מול עיניו, והחזירוהו באחת אל העבר המפואר.

ההפתעה היתה לאחר שסיים את הקריאה. הצעיר הפך לאדם אחר. 'מיד כשהחילתי לקרוא, והבטתי באותיותיה הקדושות של התורה, כך העיד, פיעפעו בי רגשי שמחה וקדושה. זיכרונות הילדות צפו ועלו כמו-רגע, וכל דרכי-החינוך שקיבלתי מהורי ניקלטו וניספגו בי מחדש'.

מאז אותה קריאה-בתורה חזר האיש לכור מחצבתו, ולאחר מכן אף זכה להקים בית יהודי טהור, וגידל דורות לתפארת.

מאומה לא היה להם בעולמם, ליהודים הללו. לא הורים, לא אחים ואחיות, לא ממון ולא בית. כלום. רק התורה הקדושה, שכיתרה נתון לכל אחד, ובכל מצב, החזירה אותם לאלוקיהם והחזירתם לכור המחצבת. למדנו מכאן, שיש בכוחן של אותיות התורה כדי לעורר ולרגש ליבו של כל יהודי. אותיות אלו מושרשות בכל אחד מאיתנו מאבותינו ואבות אבותינו!

מקור: "והערב נא" - חלק ג'

סיפור לשבת